

under Indenrigsministeriet. Det sker ved dette Forslag, og det, tror jeg, vil vise sig at være en praktisk Foranstaltning.

Om Pensionatsbestemmelserne har forskellige Talere udtalt sig. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds var ogsaa inde paa dette Emne, og der blev brugt det samme Udtryk her som i det andet høje Ting, da disse Bestemmelser var under Omtale, nemlig at de maaske kunde virke som Bussemænd. Det tror jeg ogsaa. Jeg mener, at kun faa Kommuner vil gøre Brug af disse Bestemmelser, men i adskillige Kommuner kan der ved dem gives Anledning til Undersøgelse af, hvorledes Forholdene i Kommunen ligger paa dette Omraade, og en saadan Undersøgelse mener jeg i mange Tilfælde vil bevirke, at der indtræder rimeligere Forhold, saa at det ikke bliver nødvendigt for Kommunalbestyrelserne at gøre disse Bestemmelser gældende.

Med Hensyn til Tidsfristerne blev der udtalt, navnlig af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Martin Olsen), at de var for korte, og jeg forstod det ærede 16de tingvalgte Medlems (Trier) Udtalelser saaledes, at han i nogen Maade gav dette Medhold. Jeg vil deroverfor gerne understrege, at Boligkommissionen, hvori alle Partier er repræsenterede, enstemmigt har indstillet disse Frister, og senere har samtlige Kommuners Hovedorganisation sluttet sig dertil. Jeg mener ogsaa, det er naturligt, at Fristen ikke er længere, navnlig naar Hensyn tages til det betimelige i at faa adskillige Spørgsmaal i Huslejeloven op til Overvejelse. Men ogsaa selve Boligspørgsmaalet, Tilskuddene, Laanene og alle de Forhold, der knytter sig dertil, kræver en samlet Plan og Overvejelse, og der skulde helst ikke gaa for lang Tid, inden en saadan Plan var færdigbehandlet; derfor tror jeg, det er heldigt, at disse Frister fastslaas. Jeg vil udtale Forhaabningen om, at Boligkommissionen, der enstemmigt har indstillet disse Frister, vil kunne blive færdig med sit Arbejde saa betids, at vi i de 3 sidste Maanedere af Samlingen kunde beskæftige os med disse overmaade vigtige Spørgsmaal.

Det ærede Medlem (Martin Olsen) mente, at der var en Frygt for, hvad Huslejeloven vilde bringe. Det tror jeg ikke, der er. Jeg har set, at der udfoldes en vis Agitation, som gaar ud paa at skabe i Befolkningen en Frygt for, at der skal ske noget ensidigt, noget mærkeligt og forunderligt paa dette Omraade. Denne Agitation tror jeg imidlertid ikke

har saa gode Vilkaar. Den har efter min Mening aldrig haft det, og jeg tror heller ikke, at den faar det, efter at dette Forslag er fremkommet paa Rigsdagen. Det viser sig jo, at alt det, som denne Agitation var baseret paa, ikke slaar til. Det, vi har ønsket paa dette Omraade, er at faa en rimelig Overvejelse i Gang. Man anerkender fuldt ud Nødvendigheden af, at der er et Værn under de abnorme Forhold, vi lever under. Men Beskaffenheden af dette Værn skal man nærmere overveje efter de indvundne Erfaringer. Der kan være et eller andet Punkt, hvor det kan være naturligt og rimeligt at tage Hensyn til den ene Part, og der kan være et eller andet Punkt, hvor Erfaringen viser, at det kan være rimeligt særlig at tage Hensyn til den anden Part. Naar det ærede Medlem syntes, der var Forskel paa de Krav, der stillede op i København, og paa dem, der stillede op i Provsbyerne, og mente, at det skyldtes visse taktiske Evner... (Afbrydelse)... parlamentariske? Ja, det ærede Medlem sagde vistnok, at det var mere det parlamentariske Indblik, det kom an paa, men vi mener dog vistnok det samme begge to; jeg tror derfor, jeg har Ret til at sige, at det ærede Medlem mente, det var taktiske Manøvrer, det kom an paa — saa er vi dog vistnok alle sammen klare paa, at det ogsaa kan være Realiteter, der ligger bag Forskellen. Naar vi undersøger den Huslejestatistik, der er fremkommet, Prisforholdene o. s. v., viser der sig noget uheldigt, nemlig de højst forskellige Forhold for de forskellige Nævn. Det, tror jeg, er uheldigt baade for Ejerens og Lejerens Interesser. Specielt vil jeg fremhæve et Forhold, fordi jeg har haft det under Behandling i det andet Ting, og fordi det er et Spørgsmaal, der ofte rejser sig for mig — jeg faar daglig Breve fra Lejere og Ejere om alle disse Forhold —, og det er dette, at de Nævn, der er, i nogen Grad kan komme til at virke saaledes, at Lejerne tror, de i Ly af dem kan tillade sig alt muligt. Jeg finder det absolut paakrævet, naturligt og nødvendigt, at Nævnene stiller sig saaledes, at de overalt, hvor der vises urimelig Optræden fra en Lejers Side, saa at han ikke absolut vil bøje sig for den Husorden, der i alle Lejeres Interesser maa være, gaar frem med haard Haand. Jeg har i det hele taget den Mening, at en vis fælles Overvejelse mellem Nævnene herinde om Fremgangsmaaden, ganske bortset fra, om der overhovedet forandres